בו א מיי פ"י מהלי ס"מ

רפב סעיף ו: רפב סעיף ו: מא ב מיי פ"ד מהלי תפילין הלכה יו סמג

עשין כב טוש"ע א"ח סי' מג

נבן: מב ד ה מיי' פי"ט מהלי

שבת הככה 7 ה סמוג לארון סה טור א״ח סיי שג סעיף ט י וסיי שא סעיף ח ט: בג ו מייי שם הלכה יו טוש״ע א״ח סיי שא

סעיף כא: סעיף כא: ז [מיי פי"ט מהלי שבת הלכה כג טוש"ע א"ח סי שא סעיף מב]:

מד ח מיי פי"ט שם הלכה

ג. בה ט י מייי פי"ט שם הלכה ז סמג שם טוש"ע א"ח סי שג סעיף יא:

שבת הלכה ד ה סמג

הלכה ה טוש"ע י"

מב.

לעיל כח: מוסות לה., ג) פירוש שריון מטבעות קטנות, ד) [גיר' הערוך בכוכלת], ד) [תוספת' פ"ו נדרים נה:ן, ו) עירובין . נו: תוספתא עירובין פ״ח בילה טו., ז) [קידושין כט. ושם נסמן], ה) [לעיל סא. וש"נ], ט) ל"ל רבא, י) [עי" תוס' ב"ב קנו: ד"ה כבינתי], כ) [רב אלפס פי' מלשון בלולה בשמן מתרגמינן דפילא במשח וכ"א בהרא"שו א ילביי בשתן ווות גוויטן לפייתו בנוסח וכ"א בהרא"ש], () [לקמן סה. תוספח' פ"ה ע"ש], **מ**) [עי' תוס' לעיל ג. סד"ה בר מהנין, נ) עי׳ רש״י יומא כה. ד"ה בכוליאר, ם) ול"ל

לעזי רש"י

כמו שקיל רמי פוזמקי. מלור דבש], ע) [וע"ע מוס' ברכות ו. ד"ה אלו וכו'],

ברוני"א. שריון (מין כותונת מכוסה בחתיכות מתכת). בלשמ"א. משחה לרפואה (שמן אפרסמון). אישקריינ"ה [אישקרי"ן]. קופסה (בעיקר לתכשיטים). נושקא"ה [נושק"א]. סיכה, מכבנה. בלסמ"ו [בלשמ"ו].

רבינו חננאל ופשטינא אם מחופין עור בתפילין לבית הכסא קבע . להשתין מים, התם אפילו משום שי"ן דאמר אביי ושנה ושלש. אחד המיע של כתב ואחד של עיקרין, אחד חולה שיש בו סכנה ואחד וקושר ומתיר, ואפילו ברה״ר, ובלבד שלא יקשרנו בשיר או בטבעת ויוצא בו בשיו או בבבב... לרה״ר מפני מראית העין. במחט נקובה, ולא בטבעת שיש עליה חותם. אמר עולא חילופיהן באיש, כלומר האיש אסור בטבעת שאין עליה חותם, ופטור בטבעת שיש עליה חותם, וכי קאמר עולא וחילופיהן . באיש בטבעת בלבד קאמר. מותבינן אמאי חייב חטאת והא הוצאה כלאחר יד היא, כלומר באצבעה היא מוציאה ואין דרך המוציאין דבר להוציאה דרך מלבוש. ירמיה באשה ר' ירמיה באשה גזברית עסקינן, שכן דרכה להיות הטבעת באצבעה כדי שתהא חותמת בו כיסים ובתים, הוצאה בכוונה היא לחתום בו ולאו משום תכשיט הוא. ודחינן תרצת תכשיט הוא. ודחינן תרצת אשה איש בטבעת שאין עליה חותם אמאי חייב חטאת. ואוקמה רבא לעולם גזברית שאינה באשה ומשום הכי חייבת חטאת דפעמים אדם [נותן] טבעת שיש עליה חותם לאשתו להוליכה לקופסא ומנחתה שמגעת לקופסא, שנמצאת הוצאה

קומט בו ג' קמטין כעין שי"ן משדי והדלי"ת והיו"ד עשויין בקשר שקושר הרלועה (6) אחת ללפון ואחת למזרח כמין ד' ורצועה קטנה מאד תלויה בה ואין בה אלא כפיפה כמין יו"ד וכופאה בעוד העור לח והיא כפופה לעולם:

שלה יהחונו. דלה הוי תכשיט שלו אלה דרך מלבוש: במכוסה עור.

דליכא גנותא אי מעייל לבית הכסא ולא בעי למישקליה: חולך מפילין.

ואע"ג דמכוסה עור שהארבע אגרות שהפרשיות כתובות בהן תחובות

בדפוסין של עור: המס משום שי"ן. שעשויה מעור החילון עלמו

זרדת. ברוני"ה: סנותרתת. כובע עור תחת כובע המתכת: פומקי. אנפלייאות של ברזל במלחמה: בותבר' בכוליחר. מפרש בגמרח וכן כובלת: פלייטון. בלשמ"ח משחח דאפרסמא: חייבת חטאת. קסבר לאו תכשיט נינהו: גבז' אמר עולא וחילופיהן בחיש. אטבעת קאי דטבעת שיש עליו חותם אם יצא פטור ואם אין עליו חותם ויצא חייב חטאת: בשקין. שמתכסין בהן מפני הגשמים. שקין מלבוש שק: אלא כל אדם. אלמא אע"ג דלא רגילי ביה מגו דלגבי האי תכשיט לגבי האי נמי תכשיט הוא: המולא הפילין. בשבת בשוק או בדרך: מכניסן. לעיר דרך מלבוש: זוג זוג. כדרך שהוא לובש בחול אחד בראש ואחד בזרוע וחולצן וחוזר ומניח זוג אחר ומכניסן וכן כולן: ואחד המשה. ואע"ג דלאו מכשיט דאשה נינהו מגו דהוו מכשיט לאיש שרי אף לאשה: לילה זמן מפילין הוא וכן שבת. הלכך לעולם זמנם הוא ואין להם זמן קבוע שתהא מלותן מלות עשה שהומן גרמא להפטר נשים מהן. הלכך נקט לילה ושבת משום דפלוגתא בתרווייהו ואי הוי סבירא ליה לרבי מאיר בחד מינייהו דלאו זמן תפילין הוא נמלא זמן קבוע לתפילין והוו להו נשים פטורות: נשים חייבות. הלכך תכשיטין הן לה: והא הוצאה כלאחר יד הוא. אמתני׳ קאי והולאת טבעת שמוליאתה דרך מלבוש באלבע וזה שאינו תכשיט לה אמאי חייבת חטאת הרי לא הוליאה כדרך כל המוליאין שכל המוליא דבר שאינו תכשיט לו מוליאין אותו בידים ולא דרך מלבוש: גוברית. ששולחת חותמות תמיד לממונין תחתיה לאמר תנו כך וכך מעות לפלוני והרי חותמה בידה

הלכך רגילה היא להניחה באלבעה

ומיהו תכשיט לא הוי לדידה דאין דרך

נשים בכך ומיהו דרך הולאתה של זו

תכשיט לאיש ולא לאשה, ושאין עליה חותם תכשיט לאשה ולא לאיש. ובדין הוא להיות כל אחד ואחד מותר במה שהיא תכשיט

והתניא רבי אושעיא אומר ובלבד שלא יאחזנו בידו ויעבירנו ארבע אמות ברשות הרבים [אלא] "הכא במאי עסקינן במחופה עור והרי תפילין דמחופה עור ותניא 🌣 הנכנם לבית הכסא חולץ תפילין ברחוק ארבע אמות ונכנם התם משום שי"ן דאמר אביי ישי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני ואמר אביי ד' של תפילין הלכה למשה מסיני ואמר אביי יו"ד של תפילין הלכה למשה מסיני: ולא בשריון ולא בקסדא ולא במגפיים: שריון יזרדא קסדא אמר רב סנוארתא מגפיים אמר רב פזמקי: בְּזֹרנג' ילא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם ולא בכוליאר ולא מבכובלת ולא בצלוחית של פליימון יואם יצתה חייבת חטאת דברי ר' מאיר וחכמים פוטריז בכובלת ובצלוחית של פליימון: גמ' האמר עולא וחילופיהן באיש אלמא קסבר עולא כל מידי דחזי לאיש לא חזי לאשה ומידי דחזי לאשה לא חזי לאיש מתיב רב יוסף ∘הרועים יוצאין

בשקין ולא הרועים בלבד אמרו יאלא כל אדם אלא שדרכן של הרועים לצאת בשקין [אלא] אמר רב יוסף קסבר עולא נשים עם בפני עצמן הן איתיביה אבייי המוצא תפילין מכניםן זוג זוג אחד האיש ואחד האשה ואי אמרת נשים עם בפני עצמן הן והא מצות עשה שהזמן גרמא הוא יוכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פמורות התם קסבר ר"מ לילה זמן תפילין הוא ייושבת זמן תפילין הוא הוה ליה מצות עשה שלא הומן גרמא וכל מצות עשה שלא הזמן גרמא נשים חייבות והא הוצאה כלאחר יד היא אמר רבי ירמיה באשה גזברית עסקינן אמר יירבה (בר בר חנה אמר רבי יוחנן) תרצת אשה איש מאי איכא למימר אלא אמר רבא יפעמים שאדם נותן לאשתו מבעת שיש עליה חותם להוליכה לקופסא ומניחתה בידה עד שמגעת לקופסא ופעמים שהאשה נותנת לבעלה מבעת שאין עליה חותם להוליכה אצל אומן לתקן ומניחה בידו עד שמגיע אצל אומן: "ולא בכוליאר ולא בכובלת: מאי כוליאר א"ר ימכבנתא כובלת אמר רב חומרתא דפילון וכן אמר רב אםי חומרתא ?דפילון ת"ר לא תצא בכובלת ואם יצתה חייבת חמאת דברי ר"מ וחכמים אומרים לא תצא ואם יצתה פמורה רבי אליעזר אומר יוצאה אשה בכובלת לכתחלה במאי קמיפלגי רבי מאיר סבר משאוי הוא ורבנז סברי תכשים הוא ודילמא שלפא ומחויא ואתיא לאיתוייה ורבי אליעזר סבר מאן דרכה למירמיה אשה שריחה רע אשה שריחה רע לא שלפא ומחויא ולא אתיא לאתוייה ארבע אמות ברשות הרבים °והתניא יֹר' אליעזר פומר בכובלת ובצלוחית של פליימון לא קשיא הא ייכי קאי אדרבי מאיר הא כי קאי אדרבנן כי קאי אדרבי מאיר דאמר חייב חמאת אמר ליה פטור כי קאי אדרבנן דאמרי פטור אבל אסור אמר איהו מותר לכתחלה ומאי

בכך: חיש מחי חיכה למימר. דקחמר עולא וחילופיהם באיש דמחייב אטבעת שאין עליה חותם והא הולאה כלאחר יד הוא שאין דרכו להוליא בזו דרך מלבוש: לקופסא. אישקריינ״ה בלע״ז כדי להלניעה שם. וי״מ שהקופסא חתומה בו וכשפותחה חוזר וחותמת בה ולא נהירא דאם כן מנחתה באלבעה עד שמחזירתה לבעלה מיבעי ליה: אלל אומן לסקנה ומניחה באלבעו. אלמא דרך הולאה היא: מכבנסא. נושקא"ה י ע"ש שמכבנת וקושרת מפחחי החלוק: **חומרחא דפילון.** קשר שקשור בו °סם ששמו פילון וריחו ערב ובלע״ז בלסמ״ו ואשה שריחה רע טוענתו עליה: ורבנן סברי חכשיע הוא. הלכך אם ילאת פטורה ומיהו לכתחלה לא תלא דילמא שלפא ומחויא: למרמיה. להניח בלוארה כמו שקיל ורמי^ם: ה"ג ו**אשה שריחה רע לא שלפא ומחויא.** שגנות הוא לה: ו**התניא ר' אליעור פוער.** והכא שרי לכתחלה: הא. דקתני פוער: כי קאי אר' מאיר. בההיא מתנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חיוב דר"מ שייך למיתני רבי אליעזר פוטר ואע"פ שהוא מתיר לכתחלה: הא כי קאי ארבנן. במחנים׳ דלעיל דאיירו רבנן בה ואמרו פטור פריש ר׳ אליעזר בהדיא למילחיה לאיפלוגי עלייהו ואמר יוצאה לכחחלה:

והתניא ר' אושעיא אומר ובלבד בו'. תיתה לר״י דילתהא משום מראית העין דוקא הוא אסור מדרבנן כמו קושר בשיר ובטבעתב דהשתאג ליכא למיגזרד דאפילו מייתי לה ליכא איסורא מדאורייתאה ואומר ר"י דשלא יאחזנו בידו משמע אפילו בקומלו דליכא

מראית העיו חלא טאיסורא דאורייתא איכא ואפילו למ"ד כל דבר שאסרו חכמים משום מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור הכא לא שייך למיגזר' דאפילו עומד בשוק ונושאן

בקומנו אין כאן מראית העין: ישר"ן של תפילין. ול"ג דלי"ת ויו"ד של תפילין כו׳ יאכדמוכח בפ׳ במה מדליקין (לעיל כח:) גבי הא דתני רב יוסף לא הוכשרו למלאכת שמים"ב כו׳ ומוקי לה לרצועותיהן ולא פריך יג דלי״ת™ של תפילין הלכה למשה מסיני

:כדפריך גבי שי״ן טוע וחילופיהן באיש. יילור״ת דאחיוב חטאת קאיי: ובל מצות עשה שהומן גרמא נשים פמורות. פירוש דהוי משוי וליתסר וא"ת יח והא ישהולאה כלאחר יד היא ושריא משום בזיון תפילין וי"ל כיון דמשוי הוא ויכול לבא לידי חיוב חטאת היכא דמוליא בלא שינוי משום בזיון לא שרינן ליה:

(h) רש"י ד"ה התם וכו" הרלועה שבראש אחת לנפון:

הגהות הב"ח

גליון הש"ם

מתני' ואם יצתה חייבת מתנג" ואם יצתה חייבת המאת. ע" לעיל דף יא ע"ב מוס" ד"ה ואס ילא: גמ" והתניא ר"א פוטר. עיין לעיל דף ג ע"א מוס' ד"ה כר מהני: רש"י ד"ה חומרתי דפילון וכו" סם ששמו פילון. עיין סוטה דף טו ע״ל מוס׳ ד״ה כמין חומר: תוס׳ ד״ה וחילופיהן באיש. אור"ת דאחיוב חמאת קאי.

מוסף רש"י

שי"ז של תפיליז. לנית החילונה עושין כעין קמטים דקים בקלף ונראין בו כעין המוצא תפילין. בשבת בשדה, מכניסן. לעיר, זוג זוג. נותן בראשו אחד ואחד בזרועו כדרך הנחתן בחול ומכניסן, וחוזר והולך ולובש זוג אחר ומכניסן. תפילין של ראש ושל זרוע קרי

מוסף תוספות

א. ההיא לאו משום דאיכא בהעברה זו איסור תורה אלא. ריטנ״ל, ב. שחושדין שאינו מוליכו יטא גו בוו לכו לו כואור (סא.). ריטנ״ל, ג. דלא אסיר אלא מדרבנן. תוס' הרח"ש. T. דילמא איצטריך לבית . הכסא ואתי לאתוי

מוס׳ הרא״ש. ה. וכל דליכא מוסיסנמים, והדוכל לליכא איסור תורה אין אוסרים שלא יצא בו משום חשש איסורא דמראית העין. רענ"ל. 1. סתמא קתני. ריטנ״ל. I ותחת אצילי ואפילו בעברו דרך